

са реализирани на сцената на Народния театър през този сезон, но най-главното е, че „облика на репертоара като цяло вече носи чертите на започнатото обновление, реализира главната тенденция, подета от Славейков и неговия събрат от „Мисъл“, в периода на тяхната съвместна работа. А именно стремеж към художественост, усилие за преодоляване на инерцията, забавата и принизените критерии от сцената на театъра“⁸.

Другата значителна насока, в която Яворов полага много усилия и допринася за реализирането на стойностни представления на сцената на Народния театър, е рецензирането на всички постъпили в театъра пиеси, подготвянето на драматургични анализи на пиесите, включени в репертоара. „През неговите ръце преминаваха всички преводни и оригинални пиеси, които той беше длъжен да преглежда и да докладва писмено на Артистичния комитет, като определя литературната им стойност, а одобрените – стилизираше и коригираше – пише актрисата Вера Игнатиева. – Като артистичен секретар Яворов също така бе длъжен да присъствува и ръководи считката на всяка пиеса, да обяснява на артистите това, което не са разбрали добре.“⁹ А Иван Попов споделя: „Яворов допринесе извънредно много за Народния театър. Като драматург, той четеше пиесите и ги докладваше на Артистичния комитет, в който влизах и аз. За всяка пиеса даваше писмено изложение, за нейните качества и недостатъци. Ние ценяхме много неговото умение.“ И Владимир Василев допълва: „Много често съм бил при Яворов в Народния театър и той ни е чел някои от рецензиите на пиесите, които докладва в Артистичния комитет. Между малкото книжа останали от него, има едни бележки, как да се поправят и изменят известни места и реплики в П. Ю. Тодоровите „Зидари“¹⁰.

Яворов пряко участва и в репетиционния период по дадена постановка. Той подготвя и написва специални анализи върху проблематиката и структурата на драматургията, които чете пред актьорите. Основната цел на тези експозета е да запознае актьорите с автора на пиесата, с неговото творчество, с особеностите на предстоящия за поставяне на сцената драматургичен текст, а също така и да очертае характеристиките на героите и техните взаимоотношения, конфликта и сюжета, да разкрие качествата и недостатъците на пиесата, да изтъкне на какво трябва да се

⁸ Кортенска, М. Цит. съч., с. 332.

⁹ Сп. Театър, 1954, № 12, с. 39–40.

¹⁰ П. Славейков, П. К. Яворов, П. Ю. Тодоров в спомените на съвременниците си. С., 1963, с. 593–595.